LAC DU BONNET.

SPARMAN'S GARAGE
Bensinstation, reparationer emottagas stort läger av reservdelar. Köper och säljer nya och gamla automobiler. "Taxi-service."
TELEFON N:O. 6.

D. McCULLOCH
(The Medicine Shop)
Tidskrifter, böcker, kameror, patentmediciner, tobaksvaror etc.

PLATSOMBUD FÖR S. C. T. FRANK PEARSON.

HANS JOHNSON
Garage- och bensinstation. Reparationer av alla slags motorer. Automobiltillbehör alltid på läger. Droskrafik.
Telefon No. 9.

EN HÄLSNING FRÅN STOCKHOLMSKA.

Gammelfar, Ellason, Stockholmare m. fl. ha visst tagit Nalles plats och lagt sig att sova i värmen, men det ser nästan ut som om Nalle vore mera klyftig av sig, för han sover under den mörka tiden av året. Men Ni kunde i alla fall vara så hyggliga och låta höra av Eder litet emellanåt.

Ja, här ha vi haft regn och åter regn till ombyte med hagel. En del runt här ha blivit ganska illa påhälsade. Vi bruka inte vara vana vid detta slags väder här, men någon gång letar sig väl otyget hit också kväll, som var förfärlig att skåda. Haglen voro stora som hälften av ett ägg. Ja, det var otäckt må ni tro. Och vad tycks om de söta myggen i år, de äro flitiga just nu.

50 år ung gav ju en pik, men trolligen förstår hon inte bättre, ty en tidning vill vi ju ha några nyheter i, och det är därför den sänder ut sina reportera för att taga reda på litet om landsmännen. Ja, och den summan Ni nämnde, är oss ej obekant, men i blandad såd förstås. Någon gödselstation vill vi ej ha, utan järnhästar, som kunna arbeta både natt och dag, och ändå inte bli uppätna av mygg. Ja, det me' "mycket träda" m. m. har vi också. Så det behöys inget bekymmer från det hållet.

Det är trevligt att höra från mr. Häggiund då och då. Han vet vad han skriver om. Hoppas att Ni trivs i Sweden och ej får Canada-feber. Xven mr. Torgéns brev voro intressanta. Jag tycker det finns en hel del goda och lärorika pennor här i landet, så använd Eder förmåga, medan tid är, den försvinner annars så fort, låt ej pennan vila för länge.

Jag såg i en ledare, att det skulle bli en diskussion om Ryssland, men vad kan det gagna? — Endast till förargelse, ty ingen kan veta, hur det är där, som ej levat i landet före och efter revolutionen. Man måste ovillkorligen i första hand kunna läsa de ryska tidningarna för att få en första insikt om läget. Det går ej alltid att hugga i vädret. Men ett litet h-e är det nog att bo i Ryssland, det är min tanke. Ty vi äro ej vana vid samma soppa som ryssen. Om Ryssland är ett så bra land, som dess försvarare påstå, borde det väl vara en god idé för dem att resa dit. Men ett är säkert, att om de så finge fribiljett dit, så rörde de inte en fena en gång. Jag vet det är sant, men nog nu därom.

Nu på kvällskvisten har det svalnat av, så man kan hålla i pennan, ty sannerligen det går om dagen. Hur redaktören bär sig åt i hettan, det vet jag ej, ty han är ju tvungen att skriva på dagen. Men vi klaga ju jämt så det är ju ej något att fästa sig vid tycka vädrets makter.

I hopp om att se många brev till Ordet Fritt från läsarna slutar jag med en hälsning från

Stockholmska.

RÅD FÖR MAN om förebyggande och botande hemma av kroniska, nervösa sjukdomar, sjur- och blåsejukdomar, reumatism, nervsvaghet etc., skickas fritt. Dr. C. Lunde, Box 252, Detroit Mich

Kvinnor som ha för litet att göra.

Några reflektioner.

I England finns en institution — the National Institute of Industrial Psychologi — vilken sysslar med undersökningar på olika arbetsområden. D. v. s. utredningar rörande vad man skule kunna kalla den mänskliga arbetskraftens ekonomi, såsom när pauser i arbetet skola förläggas för att bliva mest effektiva o. s. v. Denna institution förbereder för närvarande en undersökning som rör det husliga arbetet, huruvida icke detta genom förnuftig organisation och användande av tekniska hjälpmedel skulle kunna avsevärt förenklas. Utredningens resultat emotses med stort intresse av de engelska husmödrarna.

Att det husliga arbetet i många fall förstås. Vi hade en regnstorm en kan förenklas, det är en given sak. Vid byggandet av moderna bostadshus nedlägges ju ett ansenligt arbete på att få allt så ändamålsenligt som möjligt, varigenom husmoderns eller det eventuella hembiträdets arbete i hög grad underlättas. Många gånger gör husmoderns egen konservatism och fasthållande vid gamla fördomar och idéer, hennes dag mera mödosam än vad som är nödvändigt.

Men är det då i själva verket så nyttigt att detta arbete förenklas och blir allt mindre tidsödande? Är det icke i stället så, att kvinnorna trivas bäst med sitt gamla stök, sina handarbeten i oändlighet, kakorna, som måste vispas två timmar för att kunna anses riktiga, sina miniatyrköttbullar o. s. v.

Sådana kätterska funderingar får man av en artiken i en Stockholmstidnings damsida och en nyligen utkommen bok, skriven av en kvinna.

Av den avsedda artikeln får man absolut den uppfattningen att kvinnorna, speciellt de gifta, allt efter som de få större möjligheter till personligt liv och utveckling, bliva mer och mer olyckliga. Så länge de äro unga och kunna roa sig av alla krafter äro de visserligen icke olyckliga; de första åren av äktenskapet, då barnen äro små och upptaga moderns hela intresse och tid går det också bra. Men sedan barnen vuxit ur vaggan och börja att kunna reda sig själva, då återstår ingenting annat än grämelse och ledsnad.

Av Molly Molanders bok "I tolvte timmen" får man samma intryck. Medelklasskvinnan, som börjar närma sig femtioåren. Kafferep, vilka hon föraktar, eftersom hon anser sig stå intellektuellt högre än de andra deltagarna i desamma, ledsnad, och förskräckta blickar mot den annalkande ålderdomen, det är hela innehållet i hennes dagliga liv. Man förargar sig sida efter sida över denna kvinna, som icke kan se något annat än den egna ungdomen som håller på att glida ifrån henne, och vars alla tankar syssla med hennes egen person eller forna erotiska upplevelser.

Är då detta riktigt, måste kvinnan åldras på detta sätt? Finns det verkligen i vår moderna, arbetsfyllda tid icke någon uppgift för henne?

Det förslag som författarinnan av den omtalade artikeln halvt på skämt framkastar, om organiserandet av en sorts hemhjälp i ny form, smakar för mycket av välgörenhet, och går nog knappast att sätta i verket.

Nej, felet ligger i dessa kvinnors hela, inställning till livet och samhället. För den som endast känner samband med sin egen familj och icke med mänskligheten för övrigt måste livet helt naturligt bli rent outhärdligt tomt, när denna familj i viss mån kan undvara henne. De kvinnor däremot, vilka stå i kontakt med hela tillvaron och ej gräva ned sig i egna eller grannarnas angelägenheter, behöva aldrig vara rädda att en vacker morgon vakna upp och känna sig utanför.

Därför måste man ständigt söka efter nya utvägar för det husliga arbetets förenkling, så att även hemmens kvinnor kunna få tid över för samhällsuppgifter och sin egen utveckling.

Ess.

U. S. A.

Önskar Ni Bli Frisk och Stark

Försumma då icke att i TID vända er till Dr. L. K. Leigh, ty han har med enastående framgång behandlat otaliga fall av alla sjukdomar hos män, och hans ärtvida, innesluttande mediciner, är så lägt, att vilken som helst kan betala det. Tjugufem års omvbruten praktisk i behandling av tusentals fall visar att Dr. Leigh åtnjuter välförtjänt förtroende.

Behandlar pålitligt och framgångsfullt Märv-, Könn och Blodsjukdomar, Reumatism och alla sjukdomar i Bröst, Lever, Njurar, Blåsa, Mage och andra organ. Smart sagt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. All korrespondens på svenska och ansedd som privat. Mediciner sändas till Canada per paketpost.

Rådfrågning, personligen, genom brev eller frågelista, är alldeles kostnadsfri.

Värdefull Läkarebok Fritt

"GODA RÅD" den berömda svenska bok som Dr. Leigh skrivit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män och deras följder borde läsas av män i alla åldrar. Boken, jämte frågelista sändes alldeles gratis och portofritt i slutet omslag till alla, som insända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET

Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av både könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olycklig äktenskap! Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, såsom svaghet, nervositet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, oförstörliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).

M. A. Ericius Remedy Co.
185 Pearsall Ave.,
JERSEY CITY, N. J.

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarna för undertryckandet av Kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

BÖCKER OM CANADA

Vennerström, I, Canada och Canadasvenskarna. Studier och reseintryck. Rikt illustrerad. Pris: 75 cents.
Nelson, H. Canada, nybyggarlandet. Rikt illustrerad och med tio planscher. Ytterst intressant Pris: $2.25.
Böckerna expedieras mot insändandet av beloppen.
Kataloger gratis på begäran.

ALBERT BONNIER PUBLISHING HOUSE
561 Third Avenue
New York City.

UNGA MÄN,

som ha lust att känna sig själva, skulle skriva efter ett exemplar av N. Rosenberg Co:s berömda bok

"LIVETS HEMLIGHETER"

Boken handlar om livets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande, och huru man kan bota sig själv i hemmet o. s. v., och är i hög grad intressant. Sänden fritt i förseglat omslag till en var, som på ett postkort eller i brev sänder sin adress till den vitkända läkarefirman

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St. Room 297, Chicago, Ill.
Dr. T. W. Deachman, konsulterande läkare.

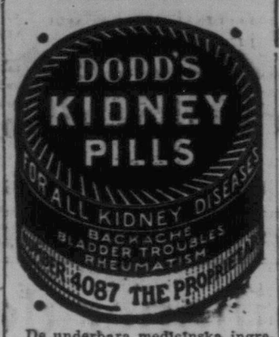

De underbara medicinska ingredienser som återfinnas i Gin Pills verka direkt på njurarna, rena urinen, hela och rensa de inflammerade delarna, stärker blodet och giver det ny kraft samt giver patienten fullständig bot för alla slags njurlidande och blodsjukdomar.
50 cts. ask hos apotekarna.

En söndag hos veteranerna i Chelsea Hospital.

Britiska världsväldet och profeten Daniels framtidssyner.

En söndag i London är en verklig vilodag. Syrenerna i Onslow Garden bära stora tunga blomklasar och bina surra kring hagtornsträdens — the maytree — skära blommor. Majmorgonen är strålande vacker. Om det inte vore för de stora skaror, som i den tidiga timman bege sig ut till parker och lantliga omgivningar, skulle man tro, att metropolen plötsligt blivit evakuerad eller förvandlad till en småstad.

Vi diskutera bästa sättet att använda vilodagen. Kvällen förut hade vi varit inne på den omtalliga frågan om, vad England gör av och för sina krigsinvalider. De många med förtjänstmedaljer dekorerade mer eller mindre stympade excervicemän — t. d. soldater — som man dagligen finner utefter Londons gator, utgöra en syn, som man helst ville glömma. Nu frågade min värd, om jag ville följa med till Chelsea Royal Hospital, en anstalt, där man i alla fall bereit åtskilliga gamla krigare en lugn och trygg reträttplats, för deras återstående dagar. Där kunde vi även bevista högmässan i den lilla fina kyrkan och bevittna ett skådespel, som inte återfinnes var som helst. Naturligtvis var jag med på förslaget.

Chelsea Hospital ligger på norra Themsenstranden mitt emot Battersea park mellan Victoria Suspension Bridge och Albert Bridge. Anstalten är inrymd i en palatslik byggnad med flyglar utlagda, så att det bildas tre gårdar, varav den mittersta är öppen mot floden. Området mellan byggnaderna och Themsen utgöres av en härlig park, vilken för tillfället var upptagen av en blomsterutställning. Byggnaden uppfördes under 1600-talets sista årtionden efter ritningar av den store arkitekten Christopher Wren. Det säges, att kung Karl II lät uppföra densamma till residens åt sin älskarinna, den fräcke Eleanor Gwyn. Emellertid fullbordades byggnadsverket först under Wilhelm III:s och Maria II:s tid. Tomten ägdes av ett teologiskt college och därför benämnes anstalten stundom än i dag för "The College". Fasadbyggnaden inrymmer ett kapell eller kyrka samt en vacker dininghall. Hallen är prydd med en del utmärkta målningar, bl. a. ett porträtt av Karl II och en bild av slaget vid Waterloo. Där finnes för övrigt en mängd krigstroféer och vapensköldar.

Franska örnar rövade ur spanska arsenaler.

Vi hade infunnit oss i god tid före gudstjänstens början och begagnade tillfället att bese både hallen och kyrkan. Den senare var sevärd särskilt på grund av den utomordentligt vackra väggpalenen, korskranket och altarinramningen samt taket med mera, allt utfört i mörk, rikt skulpterad ek. Främst tilldrog sig emellertid de många fanor, tagna i vapenskiften, vilka klädde väggarna eller hängde ned från sina stänger, uppmärksamheten. Inte mindre än tretton eller fjorton franska fanor kunde upptäckas. Ett par av de örnar, som kröna fanstängerna, hade, berättades det, varit av pura guldet, men besökande fransmän, som känt sig upprörda över att dessa nationella emblem fallit i engelsmännens händer, hade någon gång vid mitten av förra århundradet passat på och knyckt de gyllene dyrgripparna. De örnar, som nu funnos, föreföllo i varje fall vara av trä, från vilket förgyllningen mest fallit utav. Min värd kunde med stolthet utpeka vissa fanor och säga: — "Den här togs av av det kompani, för vilket min farfars far var kapten; den här erövrades av ett annat kompani i hans regemente o. s. v. Men han erkände också, att ett par, ty fanor lära helt enkelt ha rövats ur spanska arsenaler, där de någon gång långt tillbaka i tiden hamnat.

På den stora mittgården står en bronsstaty av Karl II. Där höllo pensionärerna just på att ställa upp till kyrkparad. Chelsea Hospital har plats för 550 helpensionärer. Men till anstalten hör ett stort antal pensionärer, flera tiotal tusen, som bo utanför anstalten och endast uppbära ett visst understöd från the Royal Hospital. Bland helpensionärerna finns, så vitt mig är bekant, inga invalider från det sista kriget. Det är krigare av äldre årgångar, förutvarande underofficerare, underbefäl och manskap. Det är genomgående gamla män, många ha både 70 och 80 år på nacken. För endast några månader sedan dog nestorn bland dem. Han hade varit med om Krimkriget och hade brukat berätta om Sebastopols belägring.

Som de gamla krigarna nu hålla på att ordna leden, förete de en unik och även pitoresk anblick. De bära stora trekantshattar med guldträns. Om vintern äro de klädda i mörkblå syrtuter, om sommaren i röda. De ställa upp på två led, mitt emot varandra. Hela antalet uppgår till mellan 200 och 300 man. Många förefalla mycket stabbiga och ha svårt att intaga en strängt militärisk hållning i ledet. Men samtliga äro nyrakade och skor och knappar blänka i kapp. Enligt vad det försäkras, utebli de inte från kyrkparaden, förr än sjukdom eller andra omständigheter lägga oöverstigliga hinder i vägen. De rödrockiga gubbarna, många med medaljer på brystet, erbjödo en både vacker och jag kan säga rörande tavla inramad av de gamla fina byggnaderna och parkgrönskan mot floden. Säkerligen njöto de lika mycket själva av tillställningen som de få åskådare, vilka infunnit sig.

"Öknen och ödemarken skola glädja sig ....."

En sergeant mayor i grann uniform, sabel vid sidan och sporrar samt en rad utmärkelsetecken på bröstet ordnar och kommenderar. Han dundrar "Giv akt!" och överlämnar truppen till sin kapten, en äldre man, invalid från kriget. Medan kaptenen inspekterar leden rättar på en hatt eller uniformsrock här, pekar på en oknäppt kragknapp där och så vidare, infinner generalen sig, kommendanten kanske man kan kalla honom. Det är en man i sina bästa år. Han är fältklädd. Han haltar, och det berättas, att han förlorat ena benet i kriget.

En trumvirvel, och leden slutas. Vi skynda före in i kyrkan. Om en stund slås dörren upp och in tågar hela skaran och intar sina platser. Strax efteråt inträder från koret en skara präster och assisterande sångare och slår sig ned på ömse sidor om mittgången.

Nu skulle jag önska, att jag vore informerad i den anglikanska kyrkans högmässoordning för att kunna ge en riktig beskrivning av vad som i fortsättningen förekom. Men tyvärr måste jag avstå. Jag kan endast berätta om gudstjänsten, sådan jag såg den med mina lekmannaögon. För övrigt innehöll den åtskilligt som inte tillhör en vanlig högmässa.

När prästerna och sångarna tagit plats, började en liturgisk avdelning med läsning, recitation och sång. Även allmän psalmsång förekom, en enkel andling sång till en ljus och glättig melodi. Därpå steg generalen upp från plats långt nere i kyrkan. Med raska steg trots sitt träben, gick han gången fram, trädde upp i en kateder till höger från åhörarna sett, satte på sig ett par hornbrillor slog upp den stora bibeln och började läsa profeten Jesajas 35 kapitel:

"Öknen och ödemarken skola gläddjas och hedmarken skall fröjdas och blomstra som en lilja. Den skall blomstra såsom en lilja. Den skall blomstra skönt och fröjda sig och jubla, ty Libanons härlighet skall bliva den given, Karmels och Sarons prakt" — —

Han läste klart och distinkt men med varm, välljudande stämma och med känsla. Den engelska bibelöversättningen framhäver ytterligare det målande och dramatiska i textens sköna ord. Alla ögon voro riktade mot föreläsaren, alla lyssnade med andakt, med ett uttryck av glatt igenkännande. Efter slutad läsning återtog han sin plats nere i kyrkan.

Därpå följde ytterligare sång och recitation, varefter en av prästerna — jag antar det var en präst — steg upp i samma kateder och läste den underbara berättelsen om änkans son i Nain. Men det föreföll, som om stämningen hittills kulminerat under generalens läsning.

"Det kunde ha varit en av Karl XII:s bussar" —

Omsider blev det predikantens tur. Det var inte kyrkoherden eller "the Chaplain", som predikade utan en fältpredikant, en äldre man med en dundrande stämma och ett yttre, som tullt svarade mot den myndiga tonen. Min värd, som skröt med att känna till Sveriges historia, sade efteråt: — "Det kunde ha varit en av Karl XII:s fältpräster, om inte en av hans bussar". — Jag tror det säger ungefär tillräckligt om predikanten.

Efter en kort bön angav han sin text: Daniels bok, 2 kap. och 44 versen:

"I de konungarnas dagar skall himmelens Gud upprätta ett rike, som aldrig i evighet skall förstöras, och vars makt icke skall bliva överlämnad åt något annat folk. Det skall krossa och göra en ände på alla dessa andra riken, men själv skall det bestå evinnerligen".

Här talas om ett rike, vars grundvalar Den Evige själv lagt, sade predikanten. Och utan varje förmedling fortsatte han: — Ett sådant rike är också det brittiska Imperiet, ty det består av skilda folk och stammar utöver hela jordens yta och dock kan man inte säga: Se den konungen eller den konungen har kuvat dessa folk och erövrat deras land. Det brittiska Imperiets historia är enastående. Som det i dag står där, måste vi säga: Ett under är det. Ingen människa har förmått detta. Den Evige ensam tillkommer äran.

Många av er, fortsatte han, som här sitta, ha tjänat detta rike och för detsamma ljutit edert blod. Dock icke för att erövra länder och folk utan för att försvara, vad Gud anförtrott åt oss, vårt stora älskade land, det brittiska Imperiet.

Därför att Gud grundat detta rike, därför består det också. Andra riken ha vacklat och gått under och konungar och kejsare ha mist sina troner — Här gjorde talaren en betydelsefull paus, liksom för att låta åhörarna ägna en medlidsam tanke åt enkejsaren i Doorn.

Men vi skola inte förhäva oss, fortsatte han. Vi skola endast tjäna detta rike så gott vi förmå. Jag har inte som ni burit svärd och gevär, men jag har fått höja andens svärd, som är Guds ord och sämedels fått stärka mina bröder soldaternas mod.

Det brittiska Imperiet, ehuru stort är icke det största av alla riken. Det finns ett rike, som är större, det rike om vilket texten talar, Guds rike. Sedan predikanten i sanningens intresse gjort detta betydelsefulla medgivande fortsatte han med en vanlig evangelisk utläggning om delaktigheten i det riket. Slutligen yttrade han: Det gäller att vara en god soldat inte bara i den brittiska armén utan i Den Eviges här. Där finns inga excervicemän!

Och det riket är evigt. Det kommer en dag, då intet jordiskt rike längre är något, då himlen och jorden skola vecklas ihop som en utsliten klädnad och läggas undan, då solen skall mista sitt sken och stjärnorna slockna och månen förvandlas i blod. Då skall hans majestät konungen och hennes majestät drottningen och prinsen av Wales och alla prinsar och hertigar lägga ned sina kronor för dens fötter, som är alla konungars konung och alla herrars herre. Då skall Den Evige säga, inte blott till konungen och drottningen och prinsarna, hertigarna, fältmarskalkarna och generalerna utan till alla som gjort sin plikt ej blott mot sin jordiske konung och hans rike utan mot Gud och hans rike: "Väl gjort, gå in i din Herres glädje".

Efter denna tämligen, må man säga, fria textutläggning, som dock framfördes med stor pondus, sjöng den synbarligen mycket uppbyggda församlingen med känsla och övertygelse: "Krön Jesus, kungars kung".

Och så var den ur många synpunkter minnesvärda högmässogudstjänsten slut. Vi talade efteråt några ord med en av de gamla krigarna och glömde inte ge honom en liten handtryckning, tydligen mycket välkommen. Kyrkoherden stod vid dörren och tog alla närvarande främlingar, det vill säga civila, i handen. Det gladde honom mycket, sade han, att en svensk hittat vägen till hans kyrka och han bad honom vara mycket välkommen tillbaka. Det gör svensken gärna, inte precis för att höra den gode patrioten utlägga profetiorna om det brittiska väldet, utan för att i så fall än en gång se de gamla kämparna från en glansfull epok i Englands historia.

Mix.

Utlandspressen om Canada.

Värdet av Albertas pälsvaruproduktion under åren 1926—1927 uppgick till $2,256,353. I hela Canada uppgick värdet av produktionen till $18,833,977, av vilka sålunda 12 procent kommo på Alberta.

* * *

Brottsligheten ökas. Den senaste officiella statistiken utvisar att för det fiskalår, som utgick den 30 sept. 1927 antalet förseelser uppgick till 212,075 jämfört med 187,361 för samma period näst föregående år. Ökningen av brottmålen utgorde 10,83 procent utöver föregående års statistik. Den största ökningen bestod i brott mot trafikförordningarna. Dessa uppgingo år 1926 till 78,027 och under 1927 till 96,340. Fylleriförseelsernas antal ökades från 28,137 till 31,171, men brott mot spritförordningen minskades från 13,512 till 12,477.

* * *

Genomsnittskostnaden för en baby är hög i Toronto och andra städer i Canada, men dock ej så hög som i Montreal. I de flesta städer i Canada är det icke förlossningskostnaderna som göra baren till en "lyxartikel", utan kostnaderna för deras uppfostran. Montreal rapporterar att förlossningskostnaderna i denna stad äro i medeltal 500 dollar, inberäknat läkarekostnader, lasarettsvård etc. Detta är vad den lågt avlönade mannen ur arbets- och medelklassen måste betala. Det säges att han i detta hänseende är mera betygad än den verkligt fattige, som kan slippa undan med en utgift av omkring 15 dollar för läkareavgifter och lasarettsvård. Med anledning av dessa höga kostnader i Montreal säger en doktor vid ett av de större lasaretten i Toronto, att han anser att 200 dollar vore tillräckligt. Läkareavgifterna böra ej bli högre än från 50 till 100 dollars. Två veckors lasarettsvård bör ej överstiga 100 dollars eller $3,50 per dag i halvprivat rum. Om modern stannar å lasarettet två veckor behöver hon vanligen ingen hjälp efter denna tid, då hon själv är i stånd att sköta sitt barn. "Ingen kostnad göres för tvillingar. Kostnaderna äro desamman oavsett kvantiteten".

* * *

Ko-operationsprincipen i västra Canada, en princip som under senare år har resulterat i upprättandet och driften av den canadiska vetepoolen, den största farmarnas marknadsförening i världen, skall användas på de olympiska uttagningarna för Winnipeg Roddklubbs lag, som skall konkurrera om representationsrätten vid olympiska spelen. Uttagningen hålles i St. Catherines, Ont. Winnipeglaget tränas av Bruce Murray av canadensiska vete-poolens huvudkvarters stab, som använder ko-operationsprincipen vid träningen av manskapet. Alla arbeta i gemenskap och harmoni för att få representera Canada vid de olympiska spelen i Amsterdam. Bruce Murray är 28 år gammal och har tjänstgort vid den canadensiska vetepoolens huvudkontor sedan upprättandet för fyra år sedan, och har varit en aktiv roddare under senaste sex år. På de tre senaste Northwest internationella kapproddningarna har han fört ett Winnipeglag fram till seger, och gör sig hopp om att kunna upprepa konststycket i St. Catherines. Om de segra där, sändes Murray och hans manskap till Amsterdam och på resan få de med sig alla goda lyckönskningar från 140,000 av canadensiska Västerns farmare, för vilka Murray arbetar.

* * *

Nyttig hjälp. Canadensiska regeringens försöksavdelning vid lantbruksdepartementet, som har 24 försöksstationer i Canada, har ävenledes 195 stationer som visa resultat av arbetet. Dessa stationer äro ordinära farmer, vars belägenhet i flesta fall är i huvudvägen. De drivas av sina ägare under vägledning för produktion och fördelning av fin kvalitet sädeskorn eller för uppfödandet av fullblodskreatur, samt för att tjäna som ett medium att bibringa farmarna i grannskapet på ett praktiskt sätt resultaten av de försök och experiment som bedrivas på canadensiska regeringens försöksfarmer.

Att detta mål nås, framgår av det faktum, att procentökningen av odlingar på illustrationsstationer i Prince Edward Island, Nova Scotia, New Brunswick, Quebec och Ontario övergår det allmänna genomsnittet för dessa provinser som följer: potatis 46,7 proc., morötter 112 proc., majs 62,7 proc., havre 43,75 proc., hö och klöver 26,6 proc. Ett annat viktigt resultat är arbetet med klöversädproduktionen, som påbörjades 1916 på illustrationsstationen i Aubrey, Que. På denna tidspunkt såldes klöver för 54 cents per pound, och i loppet av tre år blev klöversäd till ett värde av $80,135 producerat i Aubrey-distriktet på land, som förut hade varit gräsmark och klövern nedtrampad. Nya och förbättrade odlingssorter odlas på dessa stationer, odlingar som genom försök ha visat sig bäst avpassade för de lokala förhållandena, och överskottet av sädeskornet säljes. Ökad mjölkproduktion har varit märkbar som en följd av stationernas demonstrationer av värdet av fullblodsavelsdjur.

Brittiska skördearbetare till Canada.

På grund av den beräknade skörden i landet, och då det visat sig att landets egen arbetsstyrka ej räcker till att fylla efterfrågan på skördearbetare, har immigrationsdepartementet i Ottawa avslutat underhandlingar med de federala arbetsförmedlingsbyråerna i landet i avsikt att få de exakta siffrorna.

För de av de brittiska arbetarna, vilka icke erhålla arbete eller icke önska erhålla arbete här i landet under vintern, kommer fri återresa till utgångsorten att garanteras av departementet, meddelas från Ottawa.

Behåll hoppet
även när andra mediciner ej lyckats hjälpa er. Ett enkelt, välbeprövat örtpreparat som
DR. PETERS
KURIKO
kanske kan föra er på bättringsvägen. Den har gjort detta med tusentals andra. Varför ej med er?
Den är fullkomligt tillförlitlig. Den innehåller inga skadliga droger. Den är bra för varande en i familjen.
Den intressanta berättelsen om dess upptäckt, tillika med värdefulla upplysningar och sanningsenliga vittnesbörd, sändes frist på begäran. Detta berömda örtbotemedel kan ej erhållas på apoteken. Speciella agenter tillhandahålla det. Tillskriv
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tullfritt i Kanada)